

26. 10. 2000

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Historie rozšiřování Evropské unie

Přinášíme Vám přehled vývoje rozšiřování Evropské unie. O přistoupení EU jedná od 31. března 1998 s Českou republikou, Estonskem, Kypr, Maďarskem, Polskem a Slovinskem a od 15. února 2000 s Bulharskem, Litvou, Lotyšskem, Maltou, Rumunskem a Slovenskem

Historie rozšiřování EU:

zakládající členové (od 1. ledna 1958): Francie, SRN, Itálie, Nizozemsko, Belgie a Lucembursko
1/od 1. ledna 1973 - Británie, Dánsko a Irsko;
2/od 1. ledna 1981 - Řecko;
3/23. února 1982 - referendum schválilo vystoupení Grónska, které v roce 1979 získala vnitřní samosprávu;
4/od 1. ledna 1986 - Španělsko a Portugalsko;
5/3. října 1990 - sjednocením Německa přistoupilo východní Německo, resp. bývalá NDR;
6/od 1. ledna 1995 - Rakousko, Finsko a Švédsko.

Země, ucházející se o členství v EU:

- původní rozdělení do vln, které setřel helsinský summit 9.-10.12.1999; v závorce je uveden rok podání žádosti o plnoprávné členství;
1/tzv. první vlna kandidátů, též nazývána "lucemburská" (dle summitu v Lucemburku v prosinci 1997):
Kypr (1990), Maďarsko (1994), Polsko (1994), Estonsko (1995), Česká republika (1996), Slovinsko (1996).
2/tzv. druhá vlna kandidátů, též nazývána helsinská (dle summitu v prosinci 1999):
Rumunsko (1995), Slovensko (1995), Lotyšsko (1995), Litva (1995) Bulharsko (1995).
O členství požádaly také Malta (1990, členství pozastaveno v roce 1996 a obnoveno v září 1998) a Turecko (1987, v roce 1989 přihláška odmítnuta pro porušování lidských práv v této zemi a turecké přítomnosti na Kypru, statut kandidáta přiznán 9.12.1999).

O přistoupení EU jedná od 31. března 1998 s Českou republikou, Estonskem, Kypr, Maďarskem, Polskem a Slovinskem a od 15. února 2000 též s Bulharskem, Litvou, Lotyšskem, Maltou, Rumunskem a Slovenskem.

Bilance jednání (počet otevřených a předběžně uzavřených kapitol) za portugalského předsednictví (1. polovina roku 2000) viz dokument v db euro s klíčovými slovy dokumenty a summit v příloze II. Závěrů zasedání Evropské rady ve Feiře.

Hlavní vyjednávači kandidátských zemí:

Bulharsko - KISJOV, Vladimír
ČR - TELÍČKA, Pavel
Estonsko - STREIMANN, Alar
Kypr - VASSILIU, Jorgos

Litva - UŠACKAS, Vygaudas
Lotyšsko - RIEKSTIŅŠ, Maris
Maďarsko - JUHÁSZ, Endre
Malta - CARUANA, Richard
Polsko - KULAKOWSKI, Jan
Rumunsko - CIOBANU-DORDEA, Aurel
Slovensko - FIGEL, Ján
Slovinsko - POTOČNIK, Janez

Hlavní vyjednávači EU pro jednotlivé země:

- členové generálního ředitelství (DG) pro rozšíření (viz seznam v dokumentu Komise EU - základní údaje, struktura)
- od září 2000 platí nová struktura úřadu, DG pro rozšíření má tři regionální ředitelství, přičemž pro každou zemi je určen samostatný vyjednávač (pro ČR je jím Rutger WISSELS):
1/pro jihovýchodní Evropu (Bulharsko, Rumunsko, Malta, Kypr, Turecko) - Michael LEIGH;
2/střední Evropu (ČR, Maďarsko, Slovensko, Slovinsko) - Giorgio BONACCI;
3/baltské země (Litva, Lotyšsko, Estonsko) a Polsko - Françoise GAUDENZIOVÁ).

(do září 2000 platilo: ČR - LEIGH, Michael; Estonsko - SIVENAS, Nikiforos; Kypr - MAURER, Leopold; Litva a Lotyšsko - TRESTOUR, Jean;
Maďarsko - BONACCI, Giorgio; Polsko - GAUDENZIOVÁ, Françoise; Slovensko - MEGANCK, Dirk; Slovinsko - LOMBARDERO, Jaime García;
Turecko a Malta - van der LINDEN, Eric; Rumunsko a Bulharsko - PASQUARELLI, Enrico Grillo.)

Zatímco v předchozích vlnách rozšíření nestanovila EU pro kandidátské země žádná speciální kritéria, kromě obecně platných podmínek v základních smlouvách, v případě zemí střední a východní Evropy, které požádaly o vstup, určila základní požadavky na zasedání Evropské rady v červnu 1993 v Kodani:

"K přistoupení dojde, jakmile bude daná země schopna převzít závazky vyplývající z členství a zároveň bude schopna splňovat hospodářské a politické podmínky." Tyto požadavky jsou označovány jako tzv. Kodaňská kritéria:

1. Politická: stabilita institucí zajišťující demokracii; právní stát; dodržování lidských práv a práv menšin;
2. Hospodářská: existence fungujícího tržního hospodářství; schopnost vyrovnat se s konkurenčními tlaky a tržními procesy uvnitř Unie;
3. Ostatní závazky: schopnost brát na sebe závazky vyplývající z členství, včetně cílů politické, hospodářské a měnové unie.

Hlavní dokumenty související s rozšiřováním EU:

- Smlouva o Evropské unii (viz dokument v db euro), článek O:
Jakýkoliv evropský stát může požádat o členství v Evropské unii. Předloží svoji žádost Radě, která rozhodne jednomyslně po poradě s Komisí a poté, co obdrží souhlas Evropského parlamentu, který rozhodne absolutní většinou svých jednotlivých členů. Podmínky přistoupení a doplnění Smluv, jimiž se zakládá Evropská unie a které takové přistoupení obsahují, budou předmětem souhlasu členských států a země ucházející se o členství. Tato dohoda bude předložena k ratifikaci všem smluvním státům v souladu s jejich možnými požadavky.

- Bílá kniha čili "Příprava přidružených zemí střední a východní Evropy na začlenění do vnitřního trhu Unie": charakterizuje hlavní opatření ve všech odvětvích vnitřního trhu a navrhuje posloupnost kroků, jak se vypořádat se sbližováním legislativy; schválena summitem v Cannes 1995 (viz dokument v databázi euro)

- posudky Evropské komise na kandidátské země, zveřejněny 16. července 1997 jako součást programového dokumentu Agenda 2000 (viz dokument v db euro).

- Přístupové partnerství (účelem je sjednotit všechny formy podpory EU kandidátům do jednotného rámce, přizpůsobit je "na míru" každé zemi individuálně a stanovit hlavní krátkodobé a střednědobé priority při přijímání acquis unie) - dvě verze (zkrácená a plná); přístupové partnerství: Česká republika (viz dokument v db euro).

- pokrok kandidátských zemí při naplňování Přístupových partnerství je mj. hodnocen každý rok v tzv. Pravidelné zprávě EK (viz dokumenty v db euro).

- Národní programy pro přípravu na členství v EU - zpracovávají vlády jednotlivých kandidátských zemí - většinou flexibilní dokumenty, průběžně se aktualizují (Národní program ČR viz dokument v databázi euro).

- Společné hodnocení střednědobých priorit hospodářské politiky (společný dokument EU a kandidátské země; hodnocení ČR viz dokument v db euro s klíčovým slovem "priority"); EK dosud podepsala společná hodnocení s Maďarskem (červen 1997), Slovinskem (listopad 1998), Lotyšskem (únor 1999), Bulharskem (červen 1999), Českou republikou (listopad 1999), Polskem (únor 2000) a Slovenskem (únor 2000).

Vstupní proces:

Členství v EU vyžaduje, aby země, která do EU vstupuje, plně přijala současná a potenciální práva a závazky, vyplývající ze systému Unie a jejího institucionálního rámce (tzv. acquis EU).

Samotným jednáním (negociacím) předchází (či může být prováděna současně) etapa tzv. screeningu legislativy (viz dokument Slovník rozšiřování v databázi euro). Při screeningu se pouze identifikují případné problémy - nejde o jednání (negociace) o podmínkách členství.

Doba od screeningu k negociacím může u některých kapitol trvat i několik let. Po uzavření screeningu Evropská komise připraví tzv. společnou pozici ke každé kapitole (poziční dokumenty EK). Společná pozice je projednána ve Výboru stálých zástupců (COREPER) a poté musí být odsouhlasena v Radě EU. Každá kandidátská země připravuje rovněž své vyjednávací pozice podle jednotlivých kapitol (poziční dokumenty jednotlivých zemí), ve kterých uvede, kdy převezme jednotlivé normy acquis, popř. zda bude pro převzetí acquis vyžadovat přechodné období. Vlastní jednání o členství jsou formálně mezivládní konferencí 15 členských států s každou kandidátskou zemí a probíhají na dvou úrovních:

- ministerské, většinou po zasedání Rady pro všeobecné záležitosti (ministři zahraničí zemí EU); během jednání na ministerské úrovni se posuzuje průběžná zpráva o jednání, prezentují se stanoviska a jedná se o velmi citlivých politických problémech;

- COREPER II; na této úrovni se "jedná" jen o problematických a citlivých záležitostech. Poslední fází jednání o vstupu je jednání o vstupní smlouvě a institucionálních otázkách.

V případě zemí tzv. první vlny probíhala vstupní jednání netradičně, protože vlastní jednání o členství začala ještě před skončením celého screeningu, po jednotlivých kapitolách.

JEDNOTLIVÉ FÁZE PROCESU PŘISTOUPENÍ k EU:

1. Evropská země podá přihlášku k členství Radě EU
2. Rada požádá Evropskou komisi, aby poskytla vyjádření k přihlášce
3. Komise zašle své dobrozdání o přihlášce Radě EU
4. Rada jednomyslně rozhodne zahájit jednání o přistoupení
5. Komise navrhne a Rada jednomyslně přijme stanoviska, která unie vůči žadateli zaujme v průběhu přijímacího řízení
6. Jednání s žadatelem bude na straně EU předsedat země vykonávající předsednictví v Radě
7. Mezi unií a žadatelem je dosaženo dohody o návrhu smlouvy o přistoupení
8. Tato smlouva je předložena Radě a Evropskému parlamentu
9. Evropský parlament vyjádří svůj souhlas se smlouvou absolutní většinou
10. Rada smlouvu jednomyslně schválí
11. Členské státy a žadatel smlouvu o přistoupení formálně podepíší
12. Členské státy a žadatel smlouvu ratifikují
13. Po ratifikaci vstoupí smlouva v platnost

Screening:

Screening v případě 11 zemí střední a východní Evropy (SVE) probíhal ve dvou skupinách: zvláštní vyjednávací útvar Komise tzv. Enlargement Task Force prověřoval právo šesti připravenějších zemí, zatímco úředníci generálního ředitelství DG IA od 27. dubna 1998 revidovali právní připravenost Rumunska, Bulharska, Slovenska, Litvy a Lotyšska. S druhou skupinou EU začala oficiálně bilaterálně vyjednávat 1. března 1999; do té doby organizovala multilaterální pedagogické semináře, na nichž byl vysvětlován obsah a smysl *acquis communautaire*.

Vývoj:

prosinec 1994 - Summit EU v Essenu přijal tzv. předvstupní strategii pro země střední a východní Evropy.

červen 1995 - Summit EU v Cannes schválil tzv. Bílou knihu s názvem "Příprava přidružených zemí střední a východní Evropy na začlenění do vnitřního trhu Unie".

prosinec 1995 - Na summitu v Madridu Evropská komise požádána, aby na každou kandidátskou zemi vypracovala posudek, jak je schopna vyhovět kodaňským kritériím.

červenec 1997 - Evropská komise vydala formální Stanoviska k žádostem deseti zemí ze střední a východní Evropy společně s návrhy své agendy pro vytvoření silnější a širší EU (Agenda 2000 viz dokument v db euro).

13. prosince 1997 - EU na svém summitu v Lucemburku rozhodla, že spustí 30. března 1998 "vstupní proces" se všemi 11 kandidáty; se šesti z nich, včetně ČR, povede od dubna 1998 řádné vstupní rozhovory, ostatní se na ně budou připravovat.

* 31. března 1998 - ČR, Polsko, Maďarsko, Estonsko, Slovinsko a Kypr oficiálně zahájily vstupní rozhovory s EU (viz též 10.11.1998).

1. dubna 1998 - Evropská komise zveřejnila seznam členů svého týmu pro jednání se šesti přidruženými zeměmi (ANTF).

3. dubna 1998 - V Bruselu se sešli vysocí diplomaté všech 11 kandidátských států; prvním setkáním vyjednávačů ČR, Polska,

Maďarska, Slovinska, Estonska a Kypru se šéfem jednacího týmu Evropské komise Nikolausem van der Pasem byl fakticky zahájen screening.

27.dubna 1998 - V Bruselu se uskutečnilo první multilaterální jednání zástupců EK a šesti prvních kandidátů; týkalo se vědy a výzkumu (didaktická část - výklad práva Evropskou komisí).

13.července 1998 - Schůzka hlavních vyjednávačů šesti kandidátských zemí, Lublaň; závěr: cílem vstupu do EU konec roku 2002.

1.září 1998 - Polsko jako první z přidružených zemí odevzdalo EU stanoviska k sedmi kapitolám evropského práva (tzv.poziční dokumenty).

21.září 1998 - EK a šest kandidátů "první vlny" rozšíření zahájily "rentgenování" legislativy v jedné z nejproblematictějších oblastí - zemědělství.

5.října 1998 - Zprávu o politickém rozměru rozšíření EU na východ předložila Evropská komise ministrům zahraničí unie, kteří poté rozhodli zahájit politická jednání o vstupu šesti zemí do EU.

4.listopadu 1998 - Komise EU vydala hodnotící zprávu 11 kandidátských zemí a Turecka; za nejmenší pokrok při sbližování s legislativou EU v předchozích 18 měsících kritizovala ČR.

* 10.listopadu 1998 - EU zahájila rozhovory o přijetí na mezivládní úrovni s ČR, Maďarskem, Polskem, Slovinskem, Estonskem a Kypru. Na ministerské úrovni nastolila sedm z 31 kapitol legislativy EU; předběžně uzavřela jednání o třech z nich, v případě Kypru o pěti.

6. prosince 1998 - V Bukurešti se sešli ministři pro evropskou integraci 11 kandidátských zemí na vstup do EU; zúčastnili se rovněž zástupci Rakouska, jako předsednické země EU, a Evropské komise; ČR zastupoval její hlavní vyjednávač Pavel Telička.

25.ledna 1999 - Ministři zahraničí zemí EU schválili harmonogram vstupních jednání s šesti kandidáty do června 1999.

1.března 1999 - Evropská komise zahájila druhou fázi screeningu se Slovenskem, Bulharskem, Litvou, Lotyšskem a Rumunskem ve formě oficiálních bilaterálních schůzek expertů; do té doby absolvovali uchazeči pouze výklad Komise EU ke kapitolám práva EU.

22.března 1999 - Rada ministrů zahraničí vyzvala Maltu, aby připravila svůj národní program pro přijetí acquis; Rada dále schválila poziční dokumenty EU týkající se kapitoly Statistika šesti států první vlny a kapitoly Průmyslová politika pro Maďarsko, Estonsko a Slovinsko.

19. dubna 1999 - Třetí kolo rozhovorů hlavních vyjednávačů šesti kandidátů s velvyslanci EU; bilance předběžně uzavřených kapitol: Kypr sedm, Maďarsko šest, Polsko čtyři; ČR šest, Estonsko pět.

19. května 1999 - Čtvrté kolo rozhovorů hlavních vyjednávačů šesti kandidátů s velvyslanci EU; celkem zahájeno jednání o 14 ze 30 kapitol; předběžně uzavřelo Polsko, Maďarsko, ČR a Estonsko sedm kapitol, Slovinsko osm, Kypr devět.

* 21.-22. června 1999 - Lucemburk:Druhé kolo vstupních rozhovorů na ministerské úrovni (první 10.11.1998) mezi EU a prvními šesti kandidáty na členství; ČR, Maďarsko a Slovinsko uzavřely osmou kapitolu, Kypr desátou; všech šest kandidátů otevřelo 15. kapitolu evropské legislativy:"volný pohyb zboží".

23.-24. září 1999 - Praha:osmá pracovní schůzka hlavních vyjednávačů šesti kandidátů na členství v EU (Polska, Maďarska, Kypru, Estonska, Slovinska a ČR).

30. září 1999 - Šesté kolo rozhovorů velvyslanců členských zemí při EU a šéfyvyjednávačů šesti kandidátů (Polska, Maďarska, Kypru, Estonska, Slovinska a ČR); otevřeny kapitoly sociální politika, hospodářská a měnová unie a volný pohyb kapitálu; pro neshody mezi Rakouskem a ostatními členy EU nebyla otevřena kapitola energetika.

11. října 1999 - Schůzka ministrů zahraničí šesti kandidátů tzv. první vlny v Tallinnu.

13. října 1999 - EK zveřejnila každoroční posudky na kandidáty a zprávu souhrnnou, v níž nejpříznivěji hodnotila Polsko a Maďarsko; EK doporučila členským státům zahájit v roce 2000

vstupní rozhovory se Slovenskem, Litvou, Lotyšskem, Maltou, Bulharskem a Rumunskem (v případě dvou posledně zmíněných to podmínila splněním konkrétních požadavků); EK dále navrhla členským státům, aby bylo Turecko uznáno za kandidáta členství (viz též 9.-10.12.1999).

4.-5. listopadu 1999 - V Bratislavě se sešli zástupci 12 kandidátských zemí na vstup do EU (první obdobná schůzka viz 6.12.1998); ČR zastupoval její hlavní vyjednávač Pavel Telička.

12. listopadu 1999 - Schůzka hlavních vyjednávačů šesti kandidátů s velvyslanci zemí EU v Bruselu; Polsko jako jediné uzavřelo předběžně další kapitolu (vnější vztahy).

30. listopadu 1999 - Účast předsedů parlamentů 12 přidružených zemí na zasedání Evropského parlamentu.

* 7. prosince 1999 - V Bruselu se konalo třetí kolo vstupních rozhovorů na ministerské úrovni mezi šesticí kandidátů tzv. první vlny a EU; na ministerské úrovni otevřena kapitola "životní prostředí"; ČR jako jediná předběžně uzavřela "volný pohyb zboží"; všichni předběžně uzavřeli kapitolu "hospodářská a měnová unie"; ČR k tomuto datu předběžně uzavřela 10 kapitol, Kypr 11, Polsko, Maďarsko a Slovinsko devět a Estonsko osm.

9.-10. prosince 1999 - Summit EU v Helsinkách rozhodl zahájit v lednu či únoru 2000 jednání o přistoupení se Slovenskem, Litvou, Lotyšskem, Maltou, Bulharskem a Rumunskem (ani u dvou posledně zmíněných nebude vyžadovat splnění dodatečných podmínek - viz hodnotící zprávy komise z 13.10.1999); Turecku přiznal postavení kandidáta členství, zatím bez perspektivy jednání.

17. prosince 1999 - Členka Evropské komise Michele Schreyerová potvrdila, že EU nepočítá s tím, že od okamžiku vstupu poskytne zemědělcům v budoucích nových členských zemích tzv. přímé platby.

17. - 18. prosince 1999 - 9. setkání hlavních vyjednávačů šesti kandidátských zemí na členství v EU (ČR, Estonska, Maďarska, Polska, Slovinska a Kypru) se konalo ve slovinském Bledu.

8. února 2000 - Komisař pro rozšíření Günter Verheugen řekl, že teprve až skončí ratifikace revidované Smlouvy o EU v parlamentech členských zemí, bude možné zahájit tamtéž ratifikaci dohod o přistoupení, pokud budou do té doby uzavřeny s novými členy.

* 15. února 2000 - Zahájeny oficiální vstupní rozhovory EU se Slovenskem, Bulharskem, Litvou, Lotyšskem, Rumunskem a Maltou (viz též 25.5.2000).

28. března 2000 - Skupina tzv. druhé vlny odevzdala do Bruselu první balík pozičních dokumentů: Slovensko, Litva a Lotyšsko k osmi kapitolám (vnější vztahy, věda a výzkum, školství a vzdělání, malé a střední podniky, statistiky, kultura a audiovizí, společná zahraniční a bezpečnostní politika a hospodářská soutěž); Rumunsko k pěti, Bulharsko k šesti a Malta k osmi kapitolám *acquis*.

29.-30. března 2000 - Vyjednávači první skupiny kandidátských zemí na dvoudenní pracovní schůzce v kyperském Pafosu posuzovali svou další strategii pro vstupní proces.

31. března - 1. dubna 2000 - Neoficiální jednání o rozšíření EU zástupců ministerstev zahraničí tzv. *visegrádské čtyřky* (ČR, Maďarsko, Polsko, Slovensko) se konalo v Londýně; za ČR se účastnil první náměstek ministra zahraničí Pavel Telička.

6. dubna 2000 - Další kolo vstupních jednání (na úrovni velvyslanců a hlavních vyjednávačů) první vlny otevřelo další kapitoly (a dostalo se tak na 25 otevřených kapitol); *balance* předběžně uzavřených kapitol: Kypr 15, Slovinsko a Estonsko 12, ČR 11, Polsko a Maďarsko 10.

18. -19. dubna 2000 - V Lublani se konala 9. parlamentní konference kandidátských států EU; poprvé se jí účastnilo Turecko; ČR zastupovala předsedkyně Senátu ČR Libuše Benešová.

10. května 2000 - Evropská komise schválila koncepci informační kampaně ve prospěch rozšíření EU; pro období 2000-2006 má být vyčleněno 150 miliónů eur (5,5 miliardy korun), z toho 30 miliónů na přípravu a šíření informací z institucí EU v Bruselu a po 60 miliónech dostane 15 členských a 13 kandidátských zemí na vlastní projekty.

15. května 2000 - V Praze se konala schůzka předsedů výborů pro evropské záležitosti parlamentů ČR, Polska, Maďarska, Estonska a Kypru.

25. května 2000 - První vlastní kolo vstupních jednání mezi EU a tzv. druhou skupinou; předběžně uzavřelo Slovensko šest kapitol legislativy, Lotyšsko, Litva a Rumunsko pět, Bulharsko čtyři.

5. června 2000 - Ministři zahraničí ČR, Polska, Maďarska, Slovinska, Estonska a Kypru učinili v Brdu

pri Kranju (u Lublaně) prohlášení, v němž požádali unii, aby připravila "přístupový scénář" do konce roku; přijetí nejlépe připravených kandidátů by se podle nich mělo uskutečnit nejpozději v roce 2003, "jinak nelze vyloučit vážné politické problémy"; EU v reakci na to popřela jakékoli "zdržování" rozšiřovacího procesu.

13. - 14. června 2000 - EU otevřela v jednání se šesti kandidáty (Kyprem, ČR, Polskem, Maďarskem, Slovinskem a Estonskem) poslední (s výjimkou "institucí") kapitolu, a to "zemědělství"; bilance: Kypr 16, ČR a Estonsko 13, Slovinsko 12, Polsko a Maďarsko 11 uzavřených kapitol.

1. července 2000 - Setkání vyjednávačů první šestky (ČR, Polska, Maďarska, Slovinska, Kypru a Estonska) v polském Krakově.

1. července 2000 - V platnost vstoupily dohody o liberalizaci obchodu se zemědělskými produkty mezi EU a devíti kandidáty (včetně ČR - viz též Vztahy ČR a EU - obchodní spolupráce); Rada ministrů EU schválila zatím pouze dohodu s Estonskem a dohody, jež jsou retroaktivní, musejí projít ještě ratifikačním procesem v parlamentech.

13.-14. září 2000 - Ve Vilniusu se konalo zasedání hlavních vyjednávačů 12 zemí kandidujících na vstup do EU.

4. října 2000 - Evropský parlament (EP) se v rezoluci o rozšíření vyslovil pro přijetí prvních nových členů ze střední a východní Evropy do EU do roku 2004; EP dále schválil 13 rezolucí týkajících se všech kandidátských zemí.

5. října 2000 - Další kolo (první za francouzského předsednictví) vstupních rozhovorů mezi EU a šesti kandidáty tzv. lucemburské skupiny, po jehož skončení byla bilance předběžně uzavřených kapitol: Kypr 16, Estonsko 14, ČR a Maďarsko 13, Slovinsko 12 a Polsko 11; Maďarsko uzavřelo jako první kapitolu "energetika", Estonsko jako první kapitolu "sociální politika".

9. října 2000 - Ministři životního prostředí 12 kandidátských zemí (kromě Polska) a komisařka EU pro životní prostředí Margot Wallströmová podepsali závěrečný akt pro členství těchto zemí v Evropské agentuře pro životní prostředí (EEA); všech 13 kandidátů se má stát členy EEA od 1. ledna 2001.

24. října 2000 - Další kolo vstupních rozhovorů helsinské skupiny; bilance uzavřených kapitol: Malta 10, Slovensko 9, Lotyšsko a Litva 7, Bulharsko a Rumunsko 6.